

แบบฟอร์มรายงานผลการเข้ารับการฝึกอบรม/ศึกษาดูงาน

ข้าพเจ้า นางสาวอุษา ทองไพโรจน์ ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ สังกัด ฝ่ายบริหารการศึกษากองการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม ได้รับอนุญาตให้เข้ารับการฝึกอบรม “หลักสูตรปฐมนิเทศข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นบรรจุใหม่ รุ่นที่ ๙” ระหว่างวันที่ ๔- ๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ รวมระยะเวลา ๕ วัน ณ โรงแรมสองพันบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี หน่วยงานผู้จัดฝึกอบรม กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยสถาบันพัฒนาบุคลากร ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยหลักสูตรรัฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ งบประมาณที่ใช้จ่ายในการฝึกอบรม จำนวน ๑๒,๙๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันเก้าร้อยบาทถ้วน)

สรุปสาระสำคัญการฝึกอบรม

๑. รายวิชาความเชื่อมโยงระบบราชการส่วนกลางส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น โดย นายดุขฎิ สุวัฒน์วิทยากร รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่ประเทศไทยใช้อยู่มี ๓ หลักการ คือ หลักการรวมอำนาจ หลักการแบ่งอำนาจ และหลักการกระจายอำนาจ

- หลักการรวมอำนาจ (Centralization) เป็นแนวคิดการรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลางเป็นอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการและบังคับบัญชา ซึ่งมีผลบังคับครอบคลุมทั่วประเทศ นายกรัฐมนตรีมีอำนาจในการสั่งราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และควบคุมราชการส่วนท้องถิ่น

- หลักการแบ่งอำนาจ (Deconcentration) หมายถึงการบริหารราชการ ที่ส่วนกลางได้จัดแบ่งอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการบางส่วน หรือบางขั้นตอนไปให้เจ้าหน้าที่ที่เป็นตัวแทนของหน่วยงานของตน ซึ่งออกไปประจำอยู่ในเขตการปกครองต่าง ๆ ของประเทศ ให้วินิจฉัยสั่งการได้เองตามระเบียบแบบแผนที่ส่วนกลางกำหนดไว้ การแบ่งอำนาจทำให้เกิดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค

- หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นการโอนอำนาจในทางการปกครองจากส่วนกลางบางอย่าง ไปให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเอง โดยมีอิสระพอสมควร ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย การกระจายอำนาจทำให้เกิดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

๒. บทบาทและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตาม

- กฎหมายจัดตั้ง

- กฎหมายแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ

- กฎหมายอื่นๆ เช่น พ.ร.บ.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฯ, พ.ร.บ.ควบคุมอาคารฯ ฯลฯ

๓. วิสัยทัศน์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เชื่อมโยงสู่การปฏิบัติงานคือ “ท้องถิ่นเข้มแข็ง ร่วมแรงพัฒนา ประชาเป็นสุข” หมายถึง การร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน รวมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชน เพื่อพัฒนาท้องถิ่นทุกมิติ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

๒. รายวิชาการพัฒนาบุคลิกภาพ โดย ผศ.ดร.ชุตินาถจันทร์ ศรีวิบูลย์

๑. บุคลิกภาพ มีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิต เนื่องจากเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้พบเห็น โดยบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลสามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท

- บุคลิกภายนอก คือ สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนจากภายนอกสามารถที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ง่าย เช่น รูปร่างหน้าตา การแต่งกาย กริยาท่าทาง การพูด

- บุคลิกภายใน คือสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจหรืออุปนิสัย เช่น ความมั่นใจในตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต ความคิดเชิงบวก ความมีสภาวะทางอารมณ์ ความคิดสร้างสรรค์

๒. เทคนิคการสร้างความประทับใจ

- เป็นนักสนทนาที่ดี ไม่ควรพูดเรื่องของตนเองมากเกินไป หลีกเลี่ยงการแก้ไขเรื่อง
ไวยากรณ์ในที่สาธารณะ ไม่พูดแทรกหรือพูดขัดคอ ตั้งคำถามที่เป็นมิตรไม่ส่อไปทางอัยการู้อยากเห็น แต่งกายเหมาะสม
สุภาพ สะอาดเรียบร้อย

- ใช้ภาษาท่าทางที่แสดงความอบอุ่นเป็นมิตร รอยยิ้มเป็นภาษาท่าทางที่ให้ความรู้สึก
เป็นบวกมากที่สุด ควรใช้โทนเสียงที่แสดงความสนใจ การโน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยเพื่อแสดงความสนใจ
การผงกศีรษะ เพื่อแสดงอาการเห็นด้วยเป็นต้น ภาษาท่าทางที่ควรหลีกเลี่ยง ให้ความรู้สึกเป็นลบ เช่น การใช้
เสียงโทนเดียว นั่งกระดิกเท้า พูดปิดปาก การโน้มตัวเข้าใกล้เกินไป หลังอ เท้าสะเอว ล้วงกระเป๋า ยืนแยกขา
มากเกินไป ยืนห่อไหล่

๓. รายวิชากรอบยุทธศาสตร์ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กับทิศทางการพัฒนา ท้องถิ่น โดยอาจารย์วิชัย พรกระแสน

๑. วิสัยทัศน์กรอบยุทธศาสตร์ ระยะ ๒๐ ปี คือ ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- ความมั่นคงคือ มีความปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก
ประเทศ ทุกระดับ และมั่นคงทุกมิติ ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชอธิปไตย สังคมมีความปรองดอง ประชาชน
มีรายได้มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ฐานทรัพยากรธรรมชาติมั่นคง
ทั้งอาหารและพลังงาน

- ความมั่งคั่งคือ ประเทศมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง เศรษฐกิจ
มีความสามารถในการแข่งขัน มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง เช่นทุนมนุษย์ ทุนทาง
ปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ความยั่งยืนคือ การผลิต การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งประโยชน์ส่วนรวม
พัฒนาอย่างเป็นระบบอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน ประชาชนยึดถือปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยปี ๒๕๗๙

- ด้านความมั่นคง การเมืองต้องมีเสถียรภาพ ภัยคุกคามต้องลดและสามารถป้องกันได้
ประเทศอาเซียนและประชาคมโลกมีความเชื่อมั่น

- ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เป็นประเทศที่มีรายได้สูง ๑๓,๐๐๐
ดอลลาร์สหรัฐต่อหัวต่อปี การขยายตัว GDP ๕-๖% อันดับความสามารถในการแข่งขันต้องอยู่ในระดับ
ไม่เกินอันดับ ๑๐ ของโลก จากอันดับที่ ๒๗ ในปัจจุบัน

- ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน คนทุกช่วงวัยมีสุขภาพดีตลอดชีวิต
มีคุณภาพการศึกษาดีสอดคล้องกับทศวรรษที่ ๒๑ ผู้สูงอายุมีความสุข มีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต

- ด้านการสร้างโอกาสและความเท่าเทียมทางสังคม ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค Gini Coefficient ไม่เกิน ๐.๓๖

- ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ต้องมีสัดส่วนพื้นที่
ป่าไม้ ๔๐% ของพื้นที่ทั้งหมด ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลง ๒๐-๒๕%

- ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การให้บริการ
ประชาชนต้องใช้ Digital service เต็มรูปแบบ ดัชนีตัวชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันในอาเซียนดีขึ้น กฎหมาย
กฎระเบียบและข้อบังคับชัดเจน ทันสมัยเป็นธรรม

๒. แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ “คนไทยใฝ่ดี มีวินัย
สร้างสรรค์นวัตกรรม พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน”

- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง สร้างสังคมเป็นธรรมและเข้มแข็ง”

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน “พัฒนาเศรษฐกิจให้เข้มแข็งและทั่วถึงเพื่อมุ่งสู่การมีรายได้สูงอย่างมีเสถียรภาพเป็นธรรม และยั่งยืนด้วยนวัตกรรม”

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน “คืนสมดุลสู่ธรรมชาติเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน “เสริมสร้างพื้นฐานที่มั่นคงในการพัฒนาประเทศ”

- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประทุพติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคม “ประสิทธิภาพ ทันท่วงที โปร่งใส เป็นธรรม”

- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ โครงสร้างพื้นฐานก้าวไกล พัฒนาไทยสู่ทศวรรษหน้า

- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม “รุกไปข้างหน้าด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม”

- ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ “กระจายความเจริญสู่ภูมิภาคอย่างสมดุล”

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา “ใช้จุดเด่นให้เป็นประโยชน์ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นเพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนาอย่างเต็มที่”

๔. รายวิชาจรรยาบรรณและวินัยข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดย นายขจร ศรีชวโนทัย รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑. จรรยาบรรณของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- จงรักภักดีต่อชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์
- เป็นแบบอย่างที่ดีในการเก็บรักษาไว้และปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ทุกประการ

- เป็นแบบอย่างที่ดี เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- ไม่ประพฤติตนอันก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของตำแหน่งหน้าที่
- ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสียสละ ทุ่มเทศปิปัญญาความรู้ความสามารถ ให้บรรลุผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชน

- มุ่งแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนด้วยความเป็นธรรม รวดเร็ว และมุ่งเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงานและประชาชน

- ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพ เรียบร้อยมีอัธยาศัย
- รักษาความลับที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับโดยข้าราชการ ข้าราชการจะกระทำได้ต่อเมื่อมีอำนาจหน้าที่และได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น

- รักษาและเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างผู้ร่วมงาน พร้อมกับให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในทางที่ชอบ

- ไม่ใช่สถานะหรือตำแหน่งไปแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะ เป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม ตลอดจนไม่รับของขวัญ ของกำนัง หรือประโยชน์ต่างๆ อันอาจเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยาหรือการให้ตามประเพณี

- ประพฤติตนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ อันดี ต้องไม่ปิดบังข้อมูลที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของเพื่อนร่วมงาน และไม่นำผลงานของผู้อื่นมาแอบอ้างเป็น ผลงานของตน

๒. วินัยข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตราฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘ หมวด ๒ วินัยและการรักษาวินัย

- ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

- ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ห้ามมิให้อาศัย หรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์แก่ตนเอง หรือผู้อื่น การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิบังควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยร้ายแรง

- ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

- ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของ ทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุ ให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล โดยไม่ให้เกิดเสียหายแก่ราชการ การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็น เหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- ต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็น ภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

- ต้องรักษาความลับของทางราชการ การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดอย่างร้ายแรง

- ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหาย แก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอ ความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือ ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม การขัดคำสั่ง หรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ ทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- ต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

- ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรแจ้ง ถือเป็นการรายงานเท็จด้วย การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- ต้องถือปฏิบัติและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

- ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการ กลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

- ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมและให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

- ต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความ เที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

- ต้องไม่เป็นการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงาน คล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

- ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติกร อื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน จะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมือง ของข้าราชการโดยอนุโลม

- ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน มิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

- การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดย ประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง

๕. รายวิชาระเบียบการแต่งกายข้าราชการและงานพิธีการต่างๆที่ควรรู้ โดย อาจารย์ปิยะ คังกัน

ความรู้เกี่ยวกับเครื่องแบบปฏิบัติราชการ (ชุดสีกาก็) เครื่องแบบเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นซึ่ง กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๖๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้ระบุไว้ดังนี้

๑. เครื่องแบบปฏิบัติราชการ (ชุดสีกาก็) มี ๒ ประเภท

- เครื่องแบบสีกาก็คอพับ (แขนยาว / แขนสั้น)
- เครื่องแบบสีกาก็คอแบะ

๒. เครื่องแบบพิธีการ (ชุดขาวข้าราชการ) มี ๕ ประเภท

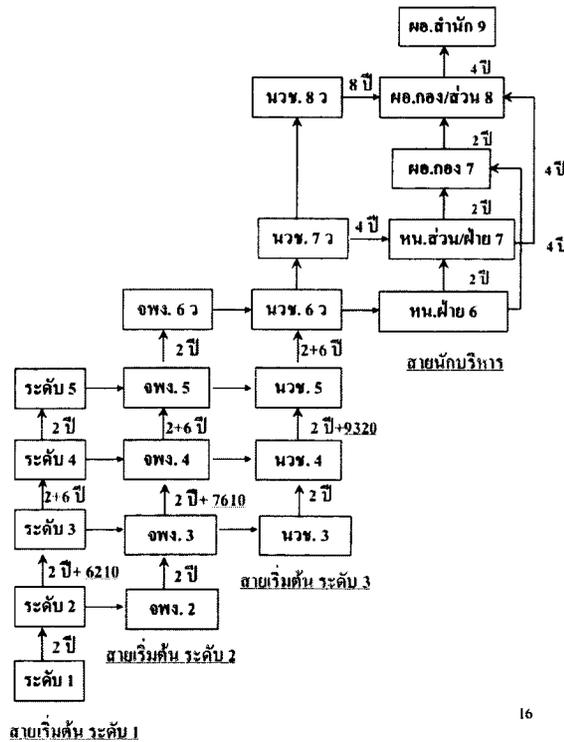
- เครื่องแบบปกติขาว
- เครื่องแบบปกติกาก็คอดั่ง
- เครื่องแบบครึ่งยศ
- เครื่องแบบเต็มยศ
- เครื่องแบบสโมสร

๖. รายวิชาการบริหารงานบุคคล สิทธิ และสวัสดิการข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดย อาจารย์ปิยะ คังกัน

๑. การทดลองการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ต้องทดลองปฏิบัติราชการ ๖ เดือน จะต้องมีการประเมินทุก ๓ เดือน หากเห็นว่ามีความประพฤติดีหรือไม่มีความรู้ความสามารถ สามารถให้ออกจาก ราชการได้ทันที

๒. การเลื่อนขั้นเงินเดือน การเลื่อนขั้นจะประเมินปีละ ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑ เมษายน รอบเดือน ตุลาคม-มีนาคม ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ ตุลาคม รอบการประเมิน เมษายน-กันยายน

๓. ความก้าวหน้า

๔. ประเภทการลา มี ๑๑ ประเภท

- ลาป่วย เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ในกรณีจำเป็นจะเสนอใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการก็ได้ การลาป่วยตั้งแต่ ๓๐ วันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองแพทย์ การลาป่วยไม่ถึง ๓๐ วัน ผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้มีใบรับรองแพทย์ประกอบก็ได้ ลาป่วยสามารถได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ ๖๐-๑๒๐ วัน

- ลาคลอดบุตร เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ ไม่สามารถลงชื่อในใบลาได้จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อลงชื่อได้แล้วให้จัดส่งใบลาโดยเร็ว ได้รับเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ ๙๐ วัน ไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์

- ลากิจส่วนตัว เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตและเมื่อได้รับอนุญาตจึงจะหยุดราชการได้ เว้นแต่ มีเหตุจำเป็นไม่สามารถรอได้ ให้เสนอใบลาพร้อมเหตุผลความจำเป็นแล้วหยุดราชการไปก่อนได้ ได้รับเงินเดือนระหว่างลาไม่เกิน ๔๕ วัน เว้นแต่ ในปีแรกที่เข้ารับราชการได้รับเงินเดือนไม่เกิน ๑๕ วัน ลากิจเพื่อเลี้ยงดูบุตรต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรได้ไม่เกิน ๑๕๐ วัน โดยไม่ได้รับเงินเดือน

- ลาพักผ่อน เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตและเมื่อได้รับอนุญาต จึงจะหยุดราชการได้ มีสิทธิลาพักผ่อนได้ ๑๐ วัน เว้นแต่ บรรจุเข้ารับราชการยังไม่ถึง ๖ เดือน สะสมวันลาได้ไม่เกิน ๒๐ วัน รับราชการไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี สามารถสะสมวันลาได้ไม่เกิน ๓๐ วัน พนักงานที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา และมีวันหยุดภาคการเรียน หากได้หยุดราชการตามวันหยุดภาคการเรียน เกินกว่าวันลาพักผ่อน จะไม่มีสิทธิลาพักผ่อน

- ลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ตั้งแต่เริ่มรับราชการ จะต้องไม่เคยลาอุปสมบทหรือประกอบพิธีฮัจย์ ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต ก่อนวันอุปสมบท/วันเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ ไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน ต้องอุปสมบทหรือออกเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ภายใน ๑๐ วัน ให้นำรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการภายใน ๕ วัน นับแต่วันลาสิกขาหรือเดินทางกลับจากไปประกอบพิธีฮัจย์

ทั้งนี้ จะต้องนับรวมอยู่ภายในระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตการลา ราชการไม่น้อยกว่า ๑ ปี จะได้รับเงินเดือนระหว่างลาไม่เกิน ๑๒๐ วัน

- ลาเข้ารับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการเตรียมพล เมื่อได้รับหมายเรียกเข้ารับการตรวจเลือกให้รายงานลาต่อผู้บังคับบัญชาก่อนวันเข้ารับการตรวจเลือก ไม่น้อยกว่า ๔๘ ชั่วโมง ส่วนที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับการเตรียมพล ให้รายงานลาต่อผู้บังคับบัญชาภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลารับหมายเรียกให้เข้ารับการตรวจเลือก/เข้ารับการเตรียมพล ตามวันเวลาในหมายเรียกนั้น โดยไม่ต้องรอรับสั่งอนุญาตให้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการภายใน ๗ วัน นับแต่พ้นจากการเข้ารับการตรวจเลือก ได้รับเงินเดือนระหว่างลา

- ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงานหรือปฏิบัติการวิจัย ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการเพื่อพิจารณาอนุญาต จะต้องเป็นผู้พินกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติราชการแล้ว ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาไม่เกิน ๔ ปี

- ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อพิจารณาอนุญาต ไม่ได้รับเงินเดือนระหว่างลา เว้นแต่ ได้รับเงินเดือนจากองค์การระหว่างประเทศต่ำกว่าเงินเดือนของทางราชการ ให้สมทบส่วนต่างดังกล่าว ให้รายงานตัวเข้าปฏิบัติงานภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันครบกำหนดเวลา ให้รายงานผลการปฏิบัติงานให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดทราบภายใน ๓๐ วัน

- ลาติดตามคู่สมรส ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงปลัดกระทรวงเพื่อพิจารณาอนุญาต ลาได้ไม่เกิน ๒ ปี กรณีจำเป็นอาจอนุญาตให้ลาต่อได้อีก ๒ ปี เมื่อรวมต้องไม่เกิน ๔ ปี ถ้าเกิน ๔ ปี ให้ลาออก ไม่ได้รับเงินเดือนระหว่างลา

- ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตเพื่อพิจารณาอนุญาต ก่อนหรือในวันที่ลาภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คลอดบุตร ลาได้ครั้งหนึ่งติดต่อกันได้ไม่เกิน ๑๕ วัน ได้รับเงินเดือนระหว่างลา โดยต้องลาภายใน ๓๐ วัน นับแต่ภริยาคลอดบุตร

- ลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ราชการที่ได้อันตรายหรือเจ็บป่วยเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ ผู้นั้นประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ แล้วแต่กรณี ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตเพื่อพิจารณาอนุญาต ลาได้ครั้งหนึ่งได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร แต่ไม่เกิน ๑๒ เดือน ในหลักสูตรที่ส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์การการกุศลที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานทางราชการ เป็นผู้จัด ได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร แต่ไม่เกิน ๑๒ เดือน

๗. รายวิชาระเบียบกฎหมายการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ผอ.สัจจิต พวงนาค

๑. ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

- เป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- เป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล
- เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง
- ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ตรงเป้าหมาย
- เป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารในอนาคต
- สอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง

๒. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มาตรา ๔๕ องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

- ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
- จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามระเบียบที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด

- สนับสนุนสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

- แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
- อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ เฉพาะภายในเขตสภาตำบล

- ค้ำครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(๗ ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

- จัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

- จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้ เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

๓. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด

- การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- การค้ำครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การจัดการศึกษา
- การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
- การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
- การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
- การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ
- การจัดการและดูแลสถานียขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
- การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ

- การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
- การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

- การจัดทำมีพิพจน์และหोजดหมายเหตุ
- การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
- การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- การจัดทำมีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
- จัดทำกิจการได้อันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตและกิจการนั้นเป็นการสมควร ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- การส่งเสริมเศรษฐกิจ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๘. รายวิชา พรบ.อำนาจความสะดวกและ พรบ.ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ โดย ผอ.สัญญาจิต พวงนาค

๑. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป

- ข้อมูลข่าวสารที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา
 - (๑) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐนั้น
 - (๒) สรุปลำเนาหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
 - (๓) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร หรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ
 - (๔) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้น โดยมีสภาพอย่างกฎเพื่อให้ผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง
 - (๕) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด
- ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ได้แก่
 - (๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว
 - (๒) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา
 - (๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่กำลังดำเนินการ
 - (๔) คู่มือ หรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบถึงสิทธิหน้าที่ของเอกชน
 - (๕) สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ
 - (๖) มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้ระบุรายชื่อรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย
 - (๗) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๙)

ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

- ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยไม่ได้ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้

- ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐ อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของประชาชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทาง เศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจ หรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไป เปิดเผยต่อผู้อื่น

(๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

๒. พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นการกำหนดส่วนราชการที่รับคำขอ จะต้องพิจารณาคำขอให้แล้วเสร็จโดยเร็ว จะอ้างว่าหลักฐานไม่ครบถ้วนแล้วปฏิเสธหรือคืนคำขอไม่ได้ ทั้งนี้ ส่วนราชการจะต้องจัดทำคู่มือให้ชัดเจนว่าประชาชนจะต้องดำเนินการอย่างไร และให้สำนักนายกรัฐมนตรี พิจารณาจัดตั้งศูนย์รับคำขอไว้ หากมีการดำเนินการล่าช้ากว่าที่กฎหมายกำหนด ให้ดำเนินการทางวินัยอย่างจริงจัง

๙. รายวิชาระเบียบการคลังและงานพัสดุ โดย อาจารย์พรทิพย์ น้อมนำทรัพย์

๑. เงินแผ่นดิน คือ เงินของประชาชนทั้งชาติ หลักการใช้เงินแผ่นดิน คือ จะใช้ได้เฉพาะที่มีกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการ เท่านั้น ไม่ว่าจะ เป็นราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หลักการใช้เงินของท้องถิ่นต้องคำนึงถึง

- เป็นตามอำนาจหน้าที่
- ระเบียบและหนังสือสั่งการ
- ดุลพินิจ (ต้องจำเป็น ประหยัด และเหมาะสม)
- การใช้จ่ายงบประมาณ (หลักความคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล)
- ประโยชน์สูงสุด (ประโยชน์สาธารณะ แก่ประชาชนในท้องถิ่นโดยรวม)
- โปร่งใส ตรวจสอบได้ (มีเอกสารหลักฐานประกอบการตรวจสอบ)

๒. อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อปท.

กฎหมายจัดตั้ง

- พ.ร.บ. อบจ. พ.ศ.๒๕๔๐ กฎกระทรวง

- พ.ร.บ. เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖

- พ.ร.บ. สภาตำบล และ อบต. พ.ศ. ๒๕๓๗
- กฎหมายถ่ายโอนภารกิจ
- พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่ อบต. พ.ศ. ๒๕๔๒
- ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจ ให้แก่ อบต. เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะของ อบจ. ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖
- กฎหมายอื่น
- พ.ร.บ.สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕
- พ.ร.บ.โรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.๒๕๓๕
- พ.ร.บ.โรคติดต่อ พ.ศ.๒๕๕๘
- พ.ร.บ.ผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๔๖ ฯลฯ

๓. การบริหารงบประมาณให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน

- หลักนิติธรรม การใช้จ่ายงบประมาณจะต้องมีความถูกต้อง เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง
- หลักคุณธรรม ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายงบประมาณ จะต้องมีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความเป็นธรรม ตรวจสอบได้ เสมอภาค
- หลักความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา กระบวนการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ
- หลักความมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ประชาชน มีช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา การบริหารงบประมาณทุกขั้นตอน
- หลักความรับผิดชอบต่อ ตั้งใจปฏิบัติภารกิจตามงบประมาณที่ตั้งเอาไว้โดยมุ่งประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก รับผิดชอบต่อในการบริหารงบประมาณที่มีอยู่ให้เกิดความผิดพลาดและสูญเปล่า
- หลักความคุ้มค่า การบริหารจัดการต้องยึดหลักความประหยัดและความคุ้มค่าโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและประโยชน์สูงสุดของประชาชน

๑๐. รายวิชารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผอ.มนัส สุวรรณรินทร์

๑. บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

- มาตรา ๑ ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้
- มาตรา ๒ ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
- มาตรา ๗๖ รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินการจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนรวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรา ๒๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑ ให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามวิธีการและรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กฎหมายบัญญัติ

๑๑. รายวิชาระเบียบงานสารบรรณหลักวิธีในการเขียนหนังสือราชการ ศ.พล.ต.ท.หญิง ดร.นัยนา เกิดวิชัย

๑. “งานสารบรรณ” หมายความว่า งานที่เกี่ยวกับการบริหารงานเอกสาร เริ่มตั้งแต่การจัดทำ การรับ การส่ง การเก็บรักษา การยืม จนถึงการทำลาย

๒. ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า การรับส่งข้อมูลข่าวสารหรือหนังสือ ผ่านระบบสื่อสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์”

๓. ชนิดและแบบของหนังสือราชการ

- หนังสือภายนอก
- หนังสือภายใน
- หนังสือประทับตรา
- หนังสือสั่งการ (คำสั่ง/ระเบียบ/ข้อบังคับ)
- หนังสือประชาสัมพันธ์(ประกาศ/แถลงการณ์/ข่าว)
- หนังสือที่เจ้าหน้าที่ทำขึ้นหรือรับไว้เป็นหลักฐานในราชการ(หนังสือรับรอง/รายงาน

การประชุม/ บันทึก(ไม่มีแบบ) /หนังสืออื่น(ไม่มีแบบ))

๔. หนังสือที่ต้องปฏิบัติให้เร็วกว่าปกติ เป็นหนังสือที่ต้องจัดส่งและดำเนินการทางสารบรรณ ด้วยความรวดเร็วเป็นพิเศษ แบ่ง เป็น ๓ ประเภท คือ

- หนังสือด่วนที่สุด เป็นหนังสือที่เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติในทันทีที่ได้รับหนังสือนั้น
- หนังสือด่วนมาก เป็นหนังสือที่เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติโดยเร็ว
- หนังสือด่วน เป็นหนังสือที่เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เร็วกว่าปกติเท่าที่จะทำได้

๕. หนังสือราชการลับ

- ลับที่สุด (TOP SECRET)
- ลับมาก (SECRET)
- ลับ (CONFIDENTIAL)
- ปกปิด (RESTRICTED)

๑๒. รายวิชาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการปฏิบัติตนของข้าราชการตามรอยพระยุคลบาท โดย ดร.ภริตา ภูศิริ

หลักการทรงงานพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงยึดถือในการปฏิบัติ พระราชภารกิจ

๑. เข้าใจ ทรงศึกษาให้เข้าใจในสิ่งที่จะทำอย่างรอบด้าน เข้าใจปัญหา เข้าใจภูมิสังคม

๒. เข้าถึง ทรงเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหา เข้าถึงหลักความเรียบง่ายทั้งแนวคิดและเทคนิค วิชาการที่ก่อประโยชน์ได้จริง เข้าถึงภูมิสังคม ให้คนเข้าถึงงานของพระองค์

๓. พัฒนา ทรงศึกษาการพัฒนาจนเป็นที่พอพระราชหฤทัย ก็จะทรงแนะนำรัฐบาล เป็นผู้พิจารณา

ดำเนินการพัฒนา ทรงร่วมมือสนับสนุนให้เกิดความกลมกลืนกับการปฏิบัติงานของรัฐบาล โดยตลอด เพื่อมุ่งไปสู่วิถีการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔. ไม่ติดตำรา ไม่ผูกมัดติดกับวิชาการและเทคโนโลยี เพราะไม่เหมาะสมกับสภาพชีวิต ความเป็นอยู่ที่แท้จริงของคนไทย

๕. ทำให้ง่าย การพัฒนาประเทศตามแนวพระราชดำริดำเนินไปได้โดยง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน และที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่และระบบนิเวศโดยรวม

*ภูมิสังคม หมายถึงการพัฒนาใดๆ ต้องคำนึงถึงสภาพภูมิประเทศของบริเวณนั้น
ว่าเป็นอย่างไร และสังคมวิทยาเกี่ยวกับลักษณะนิสัยใจคอของคน ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีในแต่ละท้องถิ่น
ที่มีความแตกต่างกัน

๑๓. รายวิชาทักษะการพูดในที่ชุมชนและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยอาจารย์รัตนมณี กังวานไกล

๑. หลักในการพูด

- การใช้น้ำเสียงน่าฟัง
- การใช้คำควบกล้ำอักษรวิธี ร ล ชัดเจน เป็นธรรมชาติ ไม่รัวลิ้นมากจนเกินไป
- จังหวะการพูด มีน้ำหนักคำและความไม่พูดเร็วเกินไป ไม่ตะกุกตะกัก มีจังหวะจะโคนน่าฟัง
- สีหน้า การใช้สายตา การมอง รอยยิ้ม
- พูดเป็นธรรมชาติ ไม่พูดเหมือนท่องจำ อ่านให้เหมือนพูด ภาษาไม่คลุมเครือ พูดให้เหมือนเล่า
ไม่ควรใช้คำไทยปนภาษาต่างชาติ
- ต้องมีความรู้ในเรื่องที่พูด จะศึกษาหาข้อมูล คำที่ถูกต้อง คำที่มีการเปลี่ยนแปลง
คำที่ใช้ตามสมัยนิยม

๒. การพัฒนาบุคลิกภาพด้านร่างกาย

- รับประทานอาหาร
- ออกกำลังกาย
- พักผ่อน
- รักษาความสะอาดของร่างกาย
- แต่งกาย
- มีความกระฉับกระเฉงว่องไว

๓. การพัฒนาบุคลิกภาพด้านจิตใจ

- รู้จักเสียสละ
- รู้จักยกย่องชมเชยผู้อื่น
- มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- รู้จักให้อภัย
- มีเมตตา

๔. การพัฒนาบุคลิกภาพด้านอารมณ์

- รู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง
- ไม่หงุดหงิด ไม่โกรธง่าย
- สร้างความรู้สึกให้รักผู้อื่น
- ยิ้มแย้มแจ่มใส

๕. การพัฒนาบุคลิกภาพด้านสังคม

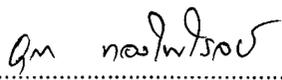
- สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
- รับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานเสมอ
- ฝึกให้เป็นผู้ที่สามารถเข้ากับผู้อื่นได้

๖. การพัฒนาบุคลิกภาพด้านการพูด

- พูดดี ต้องเริ่มจากคิดดี
- พูดถูกกาลเทศะ
- พูดมีเนื้อหาสาระ
- พูดให้น่าฟังและเกิดความรู้สึกร่วม

ประโยชน์ที่ได้รับและนำมาประยุกต์ใช้ในหน่วยงาน

๑. มีความเข้าใจแบบแผนในการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายของรัฐบาล กระทรวง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการปฏิบัติงาน
๒. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร สามารถพัฒนาบุคลากรของตนเองและนำมาปรับใช้กับการปฏิบัติงาน
๓. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับและวินัยของข้าราชการ มีจิตสำนึกในการรักษาจรรยาบรรณและวินัยข้าราชการ
๔. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายข้าราชการและงานพิธีต่างๆ สามารถนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง
๕. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล สิทธิ และสวัสดิการข้าราชการส่วนท้องถิ่น
๖. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอำนาจความสะอาดและพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ สามารถปรับใช้ในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง
๗. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการคลังและงานพัสดุ สามารถปรับใช้ในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง
๘. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถใช้ในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง
๙. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบงานสารบรรณ หลักวิธีในการเขียนหนังสือราชการ สามารถใช้ในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง
๑๐. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการปฏิบัติตนของข้าราชการตามรอยพระยุคลบาท สามารถปรับใช้ในการปฏิบัติราชการ
๑๑. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการพูดในที่ชุมชนและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

ลงชื่อ..........ผู้เข้ารับการศึกษาอบรม
(นางสาวอุษา ทองไพโรจน์)
นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

ลงชื่อ..........หัวหน้าส่วนงาน
(นายรามิล พัฒนมงคลเชฐ)

รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม